

Hippón z Rhegia

Fragmenta DK 38 B

B 1 = Schol. Homer. Genev. 197,19 Nicole (ad Il. XXI,195)

ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
 τῶι οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει
 οὐδὲ βαθυρρεΐταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρηναὶ καὶ φρεΐατα μακρὰ νάουσιν.

Κράτης δὲ ἐν β τῶν Ὀμηρικῶν δεικνύς, ὅτι Ὠκεανὸς Μεγάλη θάλασσα· ταῦτα γάρ, φησίν, μόνως ἂν ἀρμόττοι ρηθῆναι περὶ τῆς ἐκτὸς θαλάσσης, ἣν ἔτι καὶ νῦν οἱ μὲν Μεγάλην θάλατταν, οἱ δὲ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, οἱ δὲ Ὠκεανὸν προσαγορεύουσιν. ποταμὸς δὲ ποῖος ἂν δύναιτο ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν; καίτοι γ' ἔνιοι ἐξαιροῦντες τὸν περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ στίχον (195) τῶι Ἀχελώϊω περιτιθέασιν ταῦτα, ὅς οὐχ ὅτι τῆς θαλάσσης μείων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων, λέγω δὴ Τυρρηνικοῦ [καὶ] Ἰονίου. εἶπε δὲ τοῖς τρισίν (195-197), φησίν, ὅ τι καὶ οἱ μετὰ ταῦτα φυσικοὶ συνεφώνησαν, τὸ περιέχον τὴν γῆν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ὕδωρ Ὠκεανὸν εἶναι, ἐξ οὗ περ τὸ πότιμον.

Ἴππων·

τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ που τὰ φρέατα βαθύτερα ἢ ἡ θάλασσά ἐστιν ἐξ ὧν πίνομεν· οὕτω γὰρ οὐκ [ἂν] ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἶη, ἀλλ' ἄλλοθεν ποθεν. νῦν δὲ ἡ θάλασσα βαθύτερα ἐστὶ τῶν υδάτων. ὅσα οὖν καθύπερθεν τῆς θαλάσσης ἐστί, πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐστίν. οὕτως τὰ αὐτὰ εἴρηκεν Ὀμήρωι.

B 2/ 1 = Κλέμης Alexandrijský, Protrepticus 55,1

οὐ νέμεσις τοίνυν οὐδὲ Ἴππωνι ἀπαθανατίζοντι τὸν θάνατον τὸν ἑαυτοῦ· ὁ Ἴππων. οὗτος ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσεν τῶι μνήματι τῶι ἑαυτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον (Anth. L. I, 74 D.):

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

Εὖ γε, Ἴππων, ἐπιδεικνύεις ἡμῖν τὴν ἀνθρωπίνην πλάνην.

B 2/ 2 = Alexandros, In Metaphysica 27,1 M. Hayduck

τοῦτο δὲ λέγοι ἂν [Aristotelés] περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἄθεος ἦν· τοιοῦτο γὰρ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα·

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

B 3 = Athénaios, Deipnosophistae XIII,610b (XIII,91 Kaibel)

τοσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἐξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θαυμασάντων ὁ Κύνουλκος ἔφη·

„πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν,“

Ἴππων ἔφη ὁ ἄθεος (Bergk PL II,259). ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεῖός φησι (B 40)·

„πουλυμαθίη νόον [ἔχειν] οὐ διδάσκει.“

B 4 = Claudianus Mamertus, De anima 7; 121,14 Eng. H.

Metapontinus ex eadem schola Pythagorae praemissis pro statu sententiae suae insolubilibus argumentis de anima sic pronuntiat

„longe aliud anima, aliud corpus est, quae corpore et torpente viget et caeco videt et mortuo vivit“.